RĒZEKNES NOVADA PAŠVALDĪBAS IESTĀDES "MALTAS PAGASTU APVIENĪBA"
STRUKTŪRVIENĪBAS „OZOLAINES PAGASTA PĀRVALDE" BEZMAKSAS INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

OZOLAINE.LV

www.ozolaine.lv www.rezeknesnovads.lv

DECEMBRIS 13 [81] 2020 IZDEVUMS IZNĀK VIENU REIZI MĒNESĪ

VALSTS SVĒTKOS ATKLĀTA METĀLA SKULPTŪRA „OZOLS"

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

1918. gadā Rīgā, tagadējā Latvijas Nacionālā teātra ēkā, pulcējās toreizējā inteliģence un ļaudis, kam bija svarīgi, lai mūsu zeme pieder mums pašiem. Kopš tā laika par neatņemamu katra latvieša tradīciju ir šo dienu svinēt un atcerēties. 18. novembri cilvēki pavada, kopā pulcējoties, dziedot patriotiskas dziesmas, skandinot dzeju un baudot svētku mielastu. Arī Ozolaines pagastā tradicionāli valsts dzimšanas dienu svinējām tautas namā, kur notika svinīgs koncerts un arī balle.

Taču šogad nekas nav tā kā ierasts. Latvijas Valsts dzimšanas dienu aizvadījām neparasti - valsts svētkos Bekšu ciema jaunajā skvērā mēs atklājām skulptūru. Tie, kuri dzīvo Bekšos, arī garāmbraucēji un gājēji, noteikti ir pamanījuši ciema infrastruktūrā jauno, iespaidīgo metāla objektu „Ozols". Tā pamatos iemūrējām kapsulu ar vēstījumu nākamajām paaudzēm un vēsturiskām šī laika liecībām – Ozolaines pagasta bezmaksas informatīvā izdevuma novembra numuru, „Rēzeknes Vēstu" un „Rēzeknes Novada Ziņu" jaunākos izdevumus.

Teksta turpinājums 4.lpp.

Cienījamie Ozolaines pagasta iedzīvotāji!

Decembris ir brīnumu gaidīšanas laiks, kurā ikviena cilvēka sirds ir aicināta ieraudzīt, vairot un dalīties ar labām un gaišām domām, nesavtīgiem darbiem, pacilājošu svētku prieku! Ziemassvētki un Jaunais gads ir mirkļi, kuros varam aizmirst ikdienas darbus vai problēmas, pavadīt laiku ar ģimeni, sev tuviem un mīļiem cilvēkiem.

Atskatoties uz aizvadīto 2020. gadu, varam secināt, ka tas ir bijis izaicinājumu pilns visiem pasaules cilvēkiem, un tajā skaitā arī mūsu pagasta iedzīvotājiem. Ikviens no mums saskaras ar jaunu pasaules realitāti – ārkārtas stāvokli valstī, dažādiem jauniem likumiem un noteikumiem, pārmaiņām savstarpējā saskarsmes kultūrā. Arī Ziemassvētku svinēšana un Jaunā gada sagaidīšana šogad būs neierasta - bez koncertiem, "eglītēm" un ciemošanās kuplā pulkā.

Ozolaines pagasta pārvalde sirsnīgi sveic iedzīvotājus Ziemassvētkos un Jaunajā 2021. gadā vēl visiem pagasta iedzīvotājiem saglabāt optimismu, dzīvesprieku, domāt labas domas un darīt labus darbus! Un, vissvarīgākais - saglabāt veselību, sargāt sevi un apkārtējos! Lai katrā ģimenē un sētā svētki atnāk ar baltu sniegu, mieru, svētību un laimi!

RĒZEKNES NOVADS
Ozolaines pagasts
www.rezeknesnovads.lv www.ozolaine.lv

ZIŅAS ĪSUMĀ:

No 02.11.2020. tika mainīts Ozolaines pagasta Sociālo darbinieku darba laiks. Klientu pieņemšana Ozolaines pagastā notiek: pirmdienās no pl.8.00 līdz pl.16.00 un otrdienās no pl.8.00 līdz pl.12.00.Trešdienās, ceturtdienās un iektdienās pieņemšanas nav. Līdz ar to tiek mainīta Sarkanā krusta pārtikas paku izsniegšanas diena. Turpmāk pārtikas pakas tiks izsniegtas katra mēneša otrā un ceturtā otrdienā, no pl. 10.00 līdz pl.11.00. Kā arī no 19.11.2020. tiek izsniegtas sejas aizsargmaskas trūcīgām un maznodrošinātām ģimenēm (personām). Lai saņemtu sejas aizsargmaskas, ievērojot drošības pasākumus jāsazinās ar sociālo darbinieku telefoniski tālr.: 25561503, lai vienotos par sejas masku saņemšanu.

Ozolaines pagasta Pleikšņu autoceļu (Centrālā iela un Dzirksteles iela) ikdienas uzturēšanas darbus ziemas periodā pēc iepirkuma rezultātiem veiks VAS "Latvijas autoceļu uzturētājs" Rēzeknes ceļu rajons.

2020.gada 24., 25., 31.decembrī un 2021.gada 1.janvārī ir svētku dienas, līdz ar to Ozolaines pagasta pārvalde un tās iestādēs šajās dienās nestrādās. Savukārt 23.12.2020. un 30.12.2020. ir pirmssvētku diena. Darba laiks ir no pl.8.00 līdz pl.14.30.

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Par konfekšu paciņam

2020.gada decembrī Rēzeknes novada pašvaldības četrās apvienībās tika nolemts piešķirt Ziemassvētku konfekšu paciņas bērniem, ievērojot sekojošo:

- visi bērni saņem saldās konfekšu paciņas, kas ir deklarēti Rēzeknes novadā, vecumā no dzimšanas līdz 9.klasei ieskaitot;
- visi bērni, kas mācās Rēzeknes novada izglītības iestādēs no pirmsskolas līdz 9.klasei, arī tie, kuri nāk no citām pašvaldībām;
- visi bērni, kas mācās citu pašvaldību izglītības iestādēs, bet ir deklarēti Rēzeknes novadā;
- Saldās paciņas ar konfektēm saņēmējiem nedublējas. Ja Rēzeknes novada speciālā pamatskola dāvanas nodrošina saviem audzēkņiem, līdz ar to, pārvaldes šiem bērniem dāvanas neizsniedz;
- Paciņas ar konfektēm ir paredzētas visiem;
- izglītības iestādes, kurās vecāki savāca naudu un gatavoja saviem bērniem Ziemassvētku konfekšu paciņas, var to nedarīt, jo svētku pasākums nenotiks kopā ar vecākiem vai arī to darīt un lokālajā pasākumā grupiņā izdalīt šis paciņas. Tas ir katras iestādes un vecāku ziņā (paciņas ar konfektēm pie bērniem nonāks caur bērnudārzu);
- Pagastu pārvaldes konfekšu paciņas bērniem nogādās caur izglītības iestādēm, pārējiem, savstarpēji vienojoties citādā veidā (vairāk lasiet 12.lpp.);
- Konfekšu paciņas paredzētas sagatavot 5 EUR vērtībā.

Meistarklases fotomākslā tiek pārceltas uz pavasari

Ārkārtas situācija valstī ir ieviesusi izmaiņas daudzu plānoto aktivitāšu īstenošanā. Tas skar arī Ozolaines pagasta pārvaldes projektu ,,Fotogrāfijas vēstījums", kurā paredzēta fotomākslas meistarklases ekspedīcijas laikā Ozolainē, amatierfotogrāfiem dodot iespēju izzināt mākslas izpausmes un tās attainot savos darbos. Līdz ar to meistarklases Latvijā pazīstamu fotogrāfu Māra Maskalāna un Raimo Lielbrieža vadībā tiek plānotas ne agrāk kā nākamā gada pavasarī. Paldies visiem, kas pieteicās!

Ozolaines pagasta pārvaldes projektu ,,Fotogrāfijas vēstījums" atbalsta Valsts kultūrkapitāla fonds.

Inga Čeksa-Ratniece
Ozolaines pagasta pārvaldes
Projektu vadītāja

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Ozolaines pagasta bibliotēkas aktualitātes!

Ozolaines pagasta bibliotēka turpina apkalpot klientus, kas ievēro šobrīd noteiktās prasības - ierašanos sejas aizsargmaskā, cilvēkus bez respiratorās infekcijas slimības pazīmēm.

Somēnes bibliotēkā līdz 30.decembrim pieejama izstāde "Regīnai Ezerai - 90", kas veltīta latviešu rakstnieces un viņas daiļrades piemiņai, kā arī līdz 23.decembrim izstādītas grāmatas "Ziemassvētku noskaņas".

Veronika Lazareva
Bibliotēkas vadītāja
Darba laiks: Katru darba dienu no pl.8.30 līdz pl.16.30.
Pusdienu pārtraukums no pl.12.00 līdz pl.12.30
Mob.: 26284240
veronika.lazareva@ozolaine.lv
Adrese: "Bekši-7", c.Bekši, Ozolaines pag., Rēzeknes nov., LV-4633

Par kasieres darbu

Lūdzam visus samaksāt savus parādus par komunālajiem pakalpojumiem, zemes nomu un zemes nodokli. Lai savlaicīgi apmaksātu komunālos pakalpojumus par decembri, ūdens skaitītāja radījumi jāiesūta līdz 23.12.2020. Tad rēķinu varēsim nosūtīt vēl šajā gadā, lai Jūs varētu tos apmaksāt decembrī (skaidrā naudā kasē – līdz 29.12., ar pārskaitījumu līdz mēneša beigām). Tiem klientiem, kuri neapmaksās savus rēķinus līdz 01.01.2021., būs jādodas uz pagasta pārvaldes grāmatvedību līdz 15.01.2021.g., lai parakstītu salīdzināšanas aktus par parāda summu. Plānojot apmeklēt pagasta pārvaldi, lūdzam iepriekš zvanīt pa tālruni 67640172, lai uzzinātu kasieres darba laiku.

Priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

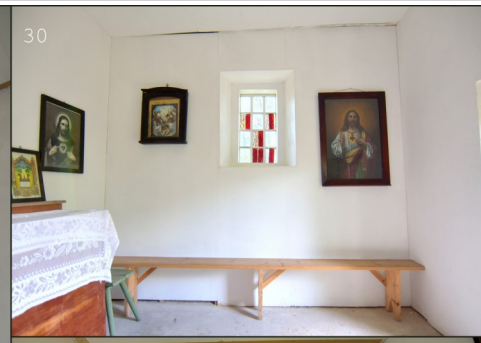

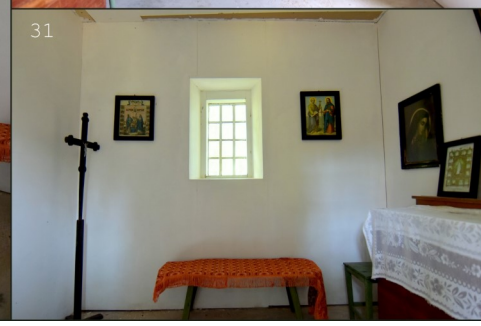

Pabeigta Runču kapličas izpēte

Pirms 140 gadiem no akmeņiem būvētā Runču kapliča ir augstā kultūrvēsturiskās saglabātības pakāpē, tai piemīt vidēji augsta autentiskuma pakāpe, ko iespējams būtiski uzlabot – tā ir secināts arhitektoniski mākslinieciskajā un kultūrvēstures izpētē. Tās laikā, kuru veica SIA Konvents pazīstamā arhitekta Pētera Blūma vadībā, ir izvērtēts būves veidols un plānojums, pamati, sienas un fasādes, jumts un bēniņi, pārsegumi, grīdas, griesti, apkures aprīkojums, aiļu aizpildījumi, interjers un aprīkojums, tehniskā saglabātība un autentiskums. Izrādās, ka ēkā saglabājusies viena kultūrvēsturiski reta loga vērtne ar muzeālu vērtību. Abām vērtnēm būtu vēlami ļoti rūpīgi konservācijas darbi. Līdztekus būtu nepieciešams plānot mūra ārsienu pastiprināšanas un konsolidācijas darbus, kuru veikšanai vajadzības profesionālas konsultācijas. Izpēte norāda arī nepieciešamību pēc jumta seguma remonta vai nomaiņas darbiem, vēlams precīzāk arī noskaidrot sienu plaisāšanas iemeslus. Minētā Runču kapličas izpēte bija vajadzīga, lai noskaidrotu, kādi darbi un kādā secībā ir jāveic, lai atjaunotu ēku un iekļautu to kultūras mantojuma sarakstā.

Izpēte tika veikta projekta „Runču kapličas arhitektoniski mākslinieciskā izpēte" ietvaros, kuru līdzfinansēja Valsts kultūrkapitāla fonds.

Inga Čekša-Ratniece
Ozolaines pagasta projektu vadītāja
inga.ceksa@inbox.lv

FOTO: SIA „KONVENTS"

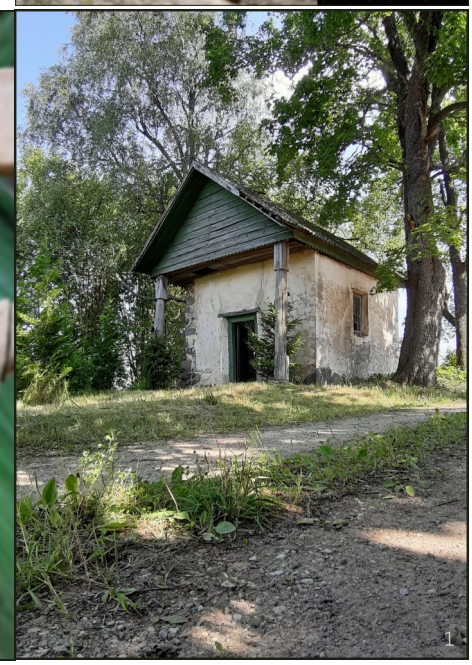

Teksta sākums titullapā.

„Ir 2020. gada 18. novembris – diena, kad šī kapsula tiek iemūrēta skulptūras pamatos un visā valstī tiek svinēta Latvijas Republikas 102. proklamēšanas gadadiena. Šogad svētku svinēšana atšķiras no visām citām reizēm – valstī ir noteikta ārkārtējā situācija un pulcēšanās publiskos pasākumos ir aizliegta. Tieši tik neparasts ir šīs dienas konteksts: reizē ar novembrī vienmēr klātesošo patriotisma garu nāk arī neskaidrība par rītdienu – ko tā mums visiem nesīs.

Bet tieši tādēļ jo īpašāks šķiet šis mirklis – tā ir iespēja Ozolaines pagasta iedzīvotājiem valsts svētkos dāvināt ko paliekošu, ko tādu, kas priecēs cilvēkus ne tikai svētku brīdī, bet katru dienu daudzu gadu garumā. Gribētos cerēt, ka iespaidīgā metāla skulptūra „Ozols", kas reprezentē Ozolaines pagasta identitāti, kļūs par Bekšu ciemata infrastruktūras atpazīstamības zīmi un zīmolu, ko pazīs daudzi ne tikai mūsu ciemā, bet arī visā pagastā un Rēzeknes novadā.

Ideja par skulptūras veidošanu radās, aizvadot Ozolaines pagasta 80. gadu jubileju. Tai par godu tapa jauns skvērs, un kļuva skaidrs, ka svarīgs ir ne tikai labiekārtojums – sēts zālājs, soli un arkas, bet arī skvēra kultūrvērtība.

Lai doma varētu tapt par realitāti, skulptūras radīšanai tika piesaistīti mākslinieki Norberts Kudiņš, Gunārs Klaučs, Mārtiņš Punďurs un Harijs Ločmelis un Ozolaines pagasta komunālās saimniecības darbinieki Juris Runčs, Edgars Buļs, Aleksandrs Marjanovs un Sergejs Orlovs. Sadarbībā ar pagasta pārvaldi tika izstrādāts un akceptēts mākslas darba dizains un izmēri. Rezultāts ir iespaidīgs – tapis 5 metrus augsts un 3,5 metrus plats metāla „Ozols". Kopējās izmaksas par materiālu un honorāru mākslinieiem -- 5 500 eiro. Finansēja Rēzeknes novada pašvaldība un Ozolaines pagasta pārvalde.

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Kāpēc „Ozols"? Ozolaines pagastam ir savs simbols – ozolzīle, un, kā saka paši Ozolaines ļaudis, katrs no viņiem ir kā zīle no lielā ozola.

Klāt vēstījumam kā vēsturisku liecību pievienojam arī Ozolaines pagasta informatīvā izdevuma š.g. novembra mēneša numuru, jaunāko Rēzeknes un Rēzeknes novada laikrakstu „Rēzeknes Vēstis" un Rēzeknes novada pašvaldības izdevumu „Rēzeknes Novada Ziņas".

Lāsma Inkina
Ozolaines Tautas nama vadītāja

Foto: Eduards Utana

Foto: Deonisijs Jefremovs

Andronova, Balbiši, Bekši, Benislavova, Berjozovka, Bumbiški, Cegeļņa, Deimaņi, Dzeņi, Gaiduļi, Groveriški, Jeroščenki, Kampiški, Kaulinka, Kivki, Križevņiki, Laizāni, Losi, Maremonts, Pauliņi, Pleikšņi, Ritiņi, Rubuļi, Runči, Skujas, Skvarki, Tēviņi, Uljanova, Usviši

Постоянная комиссия культурно и народного образования Озолайнского сельского Совета Резекненского района

План работы постоянной комиссии на IV квартал 1971г.

Наименование мероприятий предусмотренных в течение квартала	Дата проведения	Ответственный за исполнение	Примечание
I Заседание комиссии			
Отчёт о проделанной работе в клубе с-за им. Матросова	10 XII	Дзенис	проведено
Утверждение плана на I квартал 1972 года			
II Оргмассовая работа.			
Проведение бесед с молодёжью закончивших 8 класс дня вовлечения учтёт в вечернюю школу	1-10 X	Дзенис Бартуш Вавилова	проведено обратился: Беликов П. Зайцев В. Полозов И.
Провести праздник посвящённый Дню комсомола в школах и в клубе	28 X	Дундуре Галозина Рискулова	проведено
Подготовка и проведение 54 годовщины Великого Октября в школах и в клубе	20 X - 6 XI	Бартуш Рублева	проведено
Провести торжественный вечер посвещённый Дню Конституции в школах и в клубе	5 XII	Рискулова Шитанова Вавилова	проведено в школах торж. линейки в клубах вечера.
Подготовка к Новогоднему празднику	1-30 XII	Рублева Рискулова Дзенис	
Проведение бесед среди родителей уч-ся по вопросу О выполнение законов всеобуча	10-25 XII	Казрадзе Бородулина	проводили с родителями
Провести беседы по матер. XXIV съезда КПСС	1 XI-30 XII	Дзенис Бородулина	провод. политрук.

Председатель постоянной комиссии.

Pabalsts skolas karoga iegādei

Ozolaines pagasta valde nolēmusi piešķirt Ozolmuižas 6 kl. pamatskolai pabalstu 100 ls skolas karoga iegādei.

Laikraksts „"Daugavas vēstnesis"
Pirmdiena, 29.01.1940., Nr.23

Jauna pagasttiesa Ozolainē

Pagasta padome par pagasttiesas priekšsēdētāju nākošiem 3 gadiem ievēlējusi līdzšinējo priekšsēdētāju Kazimiru Pauliņu un par locekļiem arī līdzšinējos locekļus — Donatu Jurānu, Franci Gaiduli un Feodoru Siņicinu. Šis tiesas sastāvs Ozolaines pagasttiesu vada jau no dibināšanas laika un ieguvis pagasta iedzīvotāju pilnīgu uzticību.

„Daugavas vēstnesis" 27.01.1940., Nr.22

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Ilmāram Svikšam – 60!

Klāt ir Advente – gada klusais laiks, kad gaidām Ziemassvētku brīnuma atnākšanu un esam aicināti apstādināt dzīves straujo ritējumu un īpaši pārdomāt, atskatīties uz savām gaitām šajā gadā. Arī dzīves jubilejas ir īpašs notikums katra cilvēka dzīvē, kas rosina uz līdzīgām pārdomām par aizvadītajiem gadiem. 13. decembrī 60 gadu jubileju svinēs Ilmārs Svikšs – Ozolaines pagasta iedzīvotājs un gandrīz 8 gadus arī Ozolaines pagasta pārvaldes šoferis. Dzimšanas dienas priekšvakarā aicināju Ilmāru uz sarunu par dzīvi un darbu Ozolaines pagastā.

Pastāsti par sevi, kādas ir Tavas saknes mūsu pagastā? Vai dzīvo šeit jau paaudžu paaudzēs?
Es šeit dzīvoju no deviņu gadu vecuma. Pirmās divas klases beidzu Rēzeknē, Rēzeknes 8-gadīgajā skolā, tagad tajās telpās ir Katoļu vidusskola, tad pārbraucām uz Ozolaines ciema padomes teritoriju. Dzīvojam sākumā Balbišos pie saimnieces, vēlāk pārvācāmies uz dzīvokli Bekšos. Iepriekš saistības ar Ozolaines pagastu nebija - pilsētā pie dzīvokļa tikt bija grūti, pagastā ātrāk un vieglāk. Mamma strādāja Bekšu bibliotēkā, Tautas namā, arī kā dispečere un grāmatvede, bet tētis sākumā vadāja pienu ar zirgu, bet vēlāk strādāja *sovhozā* par traktoristu.
Mācījos Ozolaines pamatskolā, ko pabeidzu 1976.gadā. Vēlāk aizgāju Maltas vidusskolā mācīties. Tajos laikos vidusskolā par būt par šoferiem mācīja visus, vai gribi, vai nē. Gandrīz kā piespiedu kārtā, gan meitenes, gan puišus. Vidusskolu beidzu ar šofera tiesībām - smago kategoriju.
Pēc vidusskolas aizgāju uz Rēzeknes Kultūras namu par šoferi, pastrādāju līdz armijai. Pēc armijas atnācu uz Ozolaines pagasta *sovhozu* "Matrosova", arī par šoferi.

Tātad viss darba mūžs ir saistīts ar šofera profesiju?
Ne gluži. Pēc darba "Matrosova" *sovhozā* aizgāju strādāt uz dzelzceļu, te pat, Pūpolu stacijā - tur varēja daudz nopelnīt. Biju sliežu ceļa montētājs – ceļa remontstrādnieks. Tomēr vēlāk atgriezos šofera arodā - sešus gadus nostrādāju Rēzeknes Autobusu parkā, tad aizgāju uz privātfirmu. Tur bija interesantāk - visādas ekskursijas uz ārzemēm. Visbeidzot mana pēdējā darbavieta ir Ozolaines pagasta pārvalde.

Viena no šofera profesijas burvībām ir iespēja kopā ar tūristu grupām ceļot. Brauci pa visu Eiropu? Kādās valstīs esi bijis?
Labāk paprasi, kurās nebiju! Izceļota Eiropa, Krievija. Neesmu bijis tikai Norvēģijā, Somijā, Dānijā, Spānijā, Bulgārijā, Rumānijā un Grieķijā.

Kā tev šķiet, kas ir labs šoferis?
Pasažieriem jājūtas droši. Otrs, lai, kad naktī brauc, var mierīgi gulēt!

Šoferim jāprot būt arī mehāniķim!
Protams! Ja neko nezināsi, bet uz ceļa neliela problēma notiks, tālāk ilgi netiksi! Mūsdienās problēmas ir ar elektroniku – mašīnai gandrīz nekādas vainas nav, bet var palikt uz ceļa. Es, piemēram, ja ar elektroniku kaut kas notiks, neko arī nepratīšu izlabot. Agrāko laiku vienkāršākās mašīnas man patika labāk, jo mūsdienu elektronika bieži pieviļ. Nezinu, kas būs, ja mašīnas pašas brauks, bez šofera.

Turpinot pēdējo Tavu domu - kā domā, cik ilgi pastāvēs šofera profesija?
Droši vien visu laiku. Mašīnas bez šofera, manā skatījumā, varēs nedaudz pa pilsētu braukāt, bet tomēr – iedomājies – vēja pūtiens uz mašīnas un tamlīdzīgas lietas – tur vajag labu reakciju, savadīt stūri, lai mašīnu noturētu taisni. Es domāju, ka diez vai elektronika tiks ar to galā.
Bet dzīve jau nav tikai darbs, dzīve ir arī hobiji! Zinu, ka Tu interesējies par ģitāras spēli. Pastāsti nedaudz par to, kā tas sākās?

Teksta turpinājums 7.lpp.

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Teksta sākums 6.lpp.

Sāku apmēram 15 gadu vecumā - viens puisis pamācīja, tad otrs, arī armijā. Laiciņu gandrīz neturēju rokās ģitāru, beidzamos 2 gadus tomēr vidēji pusstundu dienā cenšos vingrināties.

Tas īstenībā ir ļoti labs rādītājs! Cik es zinu, spēlējot ģitāru, cilvēki, saskaroties ar pirmajām grūtībām, ka sāp pirkstu gali no spēlēšanas, pamet šo nodarbi!

Sāp arī! Nevar pie tā pierast, lai vispār nesāpētu. Tomēr nevajag nepārtraukti, ilgi spēlēt.

Vai spēlē tikai savam priekam? Par sevi teiktu, ka spēlē labi?

Tikai savam priekam, jā, "televizorā nelīstu". Kā citi – ne dziedāt prot, ne spēlēt, bet lien visādos šovos, visur. Agrāk dzīvā mūzika bija labāka, nekā tagad, kad ar sintezatoriem uzstājas.

Vai kāds ir lūdzis tevi pamācīt uzspēlēt?

Es sūtu pie profesionāļiem. Nepiekristu mācīt. Varbūt iemācītu nepareizi vai kā. Parādīt kādus akordus, protams, varu!

Cik zinu, šobrīd Tu dzīvo nevis vecākiem iedalītajā dzīvoklī, bet savā mājā! Saki, kā ir pašam tikt galā ar māju, saimniecību? Māja tomēr nav dzīvoklis, prasa darbu un pūles.

Samainījāmies - atdevām dzīvokli apmaiņā pret māju. Mājā, protams, labāk. Teritoriju es appļauju, bet kopumā tagad ir vieglāk. Agrāk jā, vajadzēja pastrādāt. Gadus 15 lopiņi bija, dažbrīd pat četras govis. No tām izaudzēju visus jaunlopus arī. Tagad gotiņu vairs nav, apnika. Jo bija tā – izaudzē pus tonnas smagu bulli, nodod, bet izrādās, ka alga darbā bija lielāka, nekā saņem par to lopiņu, divus gadus audzējot. Tāpēc tā vēlme arī pārgāja. Vienīgais - ar jaunajām tehnoloģijām, kam fermas ir lielas, kur elektroniski govis pašas slaucas, tad jā, tā var dzīvot.

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Kad turējāt govis tad pienu arī nodevāt vai tikai pašpatēriņam?

Nodevām! Tomēr tam ir arī savi mīnusi, kādēļ to pārtraucām – esi "piesiets" visu laiku pie savas mājas, jādzen uz ganiem, atpakaļ no ganiem vasarā.

Nepietrūkst sava piena, sava sviesta?

Vairs nevajag. Agrāk veikalos nebija tā, ka var ieiet un nopirkt, ko vēlies. Tagad produktu gana veikalos, priekš kam tad turēt. Ja ir gotiņu, tad arī problēmu vairāk, trīs četras reizes vetārstu izsaucot, pakalpojums jau govs cenā. Tas ir dārgi un sarežģītāk, kā agrāk bija.

Kādas perspektīvas Jūsu īpašumam nākotnē? Vai ir kāds, kas būtu gatavs to visu pārņemt?

Pagaidām nezinu. Vienīgais, var cerēt, ka mazmeita varbūt sagribēs.

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Foto: Valērijs Prokofjevs

Ozolaine pagasta pārvalde sirsnīgi sveic kolēģi Ilmāru nozīmīgajā jubilejā! Vēlam dzīvesprieku, veselību un enerģiju!

Ar Ilmāru Svikšu
Sarunājās Lāsma Inkina
Ozolaines Tautas nama vadītāja

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

NADEŽDA OSIPOVA! PAR SEVI UN SAIKNI AR OZOLAINES PAGASTU!

Pastāstiet īsumā par sevi!

Īsi nesanāks! Esmu dzimusi pagājušā gadsimta 57. gadā, strādnieku ģimenē. Tētis strādāja Slaukšanas iekārtu rūpnīca kā 6 kategorijas metinātājs, viņam bija 4 klašu izglītība. Mamma sākumā strādāja tirdzniecībā, pabeidza tirdzniecības tehnikumu, un pēc tam pārgāja strādāt uz Slaukšanas iekārtu rūpnīcas par noliktavas pārzini.

No bērnības atmiņām: mani veda uz bērnudārza silīti, vēlāk uz Ceturto bērnudārzu (dzelzceļnieku bērniem paredzēto), pēc tam uz Piena konservu kombināta bērnudārzu "Saulīte". Mamma bieži strādāja līdz vēlam vakaram, un no bērnudārza mani izņēma kaimiņiene Jeļena Ivanova. Citreiz mēs palikām bērnudārzā uz visu nedēļu., t.i., nakšņojām bērnudārzā. Mūziķu ģimenē nebija. Bet tētim ļoti patika klausīties dziesmas, pārsvarā Ludmilas Zikinas izpildījumā. Un man arī ļoti patika dziedāt. Pirmā dziesma, ko iemācījos dziedāt, klausoties skaņuplati, bija "Naktī bija lietavas".

Uz skolu aizgāju 6 gados. Tā kā skolā uzņēma no 7 gadiem, mani negribēja ņemt, bet mamma pierunāja Rēzeknes 2.vidusskolas direktoru I.Dubrovski, un mani uzņēma pirmajā klasē. Pirmā skolotāja bija Tamāra Mihailovna Baranova.

1967.gadā uzbūvēja 5. vidusskolu, un mūs pārcēla mācīties uz turieni. Tajā pašā gadā es iestājos bērnu mūzikas skolā, akordeona klasē. Pēc pieciem gadiem es pabeidzu 8.klases Rēzeknes 5.vidusskolā un arī mūzikas skolu, un iestājos Rēzeknes mūzikas koledžā, kordiriģentu klasē.

Kad Jūs nolēmāt saistīt savu dzīvi ar mūziku un kāpēc?

Interesants fakts: izlaiduma klases gada beigās visi rakstīja sacerējumu: "Par ko es gribu kļūt?". Man ļoti gribējās kļūt par ārstu, ķirurgu. Un lūk, es aprakstīju visu šīs profesijas skaistumu, ka mācos mūzikas skolā un vingrinu pirkstus, lai būtu veiksmīgas operācijas u.t.t. Un sacerējuma beigās maza piebilde: "Ja nekļūšu par ķirurgu, būšu dziedāšanas skolotāja." Šī frāze manā dzīvē kļuva par liktenīgu.

Mūzikas koledžu pabeidzu 1976. gadā, un tiku nosūtīta strādāt par mūzikas skolotāju Tiskādu skolā-internātā. 18 gadu vecumā es sāku strādāt par skolotāju un audzinātāju. Nebija viegli! Daži vecāko klašu skolēni bija mani vienaudži. Tomēr mēs atradām kopīgu valodu un bijām draudzīgi.

Pēc tam es pārgāju strādāt uz Tiskādu vidusskolu par mūzikas skolotāju, bet ilgi tur nenostrādāju, jo apprecējos un gaidīju pirmdzimto. Pēc dēla Jevģēnija piedzimšanas es atkal strādāju vidusskolā, bet 9 mēnešus vecais dēliņš apmeklēja vietējo bērnudārza silīti.

Strādājot vidusskolā, piedalījāmies koru skatēs. Un liels prieks bija mums piešķirtā 1.vieta (starp 15 skolām) Rēzeknes rajonā. Saņemot tik augstu mūsu darba novērtējumu, mēs ar to ļoti lepojāmies.

Dzīve gāja uz priekšu. 1981.gada aprīlī pasaulē nāca vēl viens dēliņš - Aleksandrs. Un jau tā paša gada 1.septembrī es sāku strādāt Liepu astoņgadīgajā skolā. Par dzīvi šajā skolā varu teikt ļoti daudz. Vispirms es strādāju par dziedāšanas (mūzikas) skolotāju un vecāko pionieru vadītāju, kādu laiku - par fizkultūras skolotāju (to ļāva labā fiziskā forma un fiziskā sagatavotība). Sniedzu arī atklātās mūzikas, fizkultūras stundas rajona skolotājiem.

Ļoti daudz patīkamu atmiņu ir par darbu kā vecākajai pionieru vadītājai. Daudz pasākumu, notikumu, atklāšanu notika tajos gados. Parādījās pirmās pedagogu vienības, tie sastāvēja no sovhoza "Matrosova" komjauniešiem. Katrai pionieru vienībai bija savs vadītājs no pedagoģiskās vienības. Pedagoģiskās vienības zvērests joprojām ir man sirdī, mans kredo: "Ņem savu sirdi, aizdedz to droši, atdod to bērniem, lai mūžīgi tās deg!". Komjaunieši palīdzēja labiekārtot sporta laukumus, parku, skolu. Kopā ar viņiem tika aizvadīti daudzi pasākumi - jauniešu militāri sportiskās spēles "Zarņicas", pārgājieni, jaungada pasākumi u.c. Atmiņā palicis viens jaungada pasākums. Kā vienmēr, "eglīte" notika zālē. Dziedājām, dejojām, rādījām uzvedumus. Un tad pēkšņi izdzirdējām zvaniņu skaņas. Ou, pats sniegavīrs atbrauca zirga pajūgā! Sākumā pat nenoticējām, attaisījām ārdurvis....

Un tiešām, pie sliekšņa stāvēja kamanas, un tajās sēdēja īsts Ziemassvētku vecītis (Vasīlijs Turutjko).

Teksta turpinājums 9.lpp.

Teksta sākuma 8.lpp.

Un kamanas - īstas, izrotātas, tās izgatavoja pats Vasīlijs Turutjko. Bērni ar milzīgu prieku vizinājās kamanās kopā ar Salatēti. Domāju, ka tā pat, kā man, arī viņiem šis rīts palika atmiņā ilgi.

Un atkal - mēs bijām labākie! Mūsu pedagoģisko vienību apbalvoja ar goda rakstiem. Un mūsu skolu apmaiņas programmās brauca no citām rajona un republikas skolām.

Tajos gados, kad es strādāju skolā, jau bija dibināta ražošanas brigāde "Vārpiņa". Bet tai nomainījās vadītājs - par to kļuvu es. Mūsu skolas audzēkņi strādāja sovhoza "Matrosova" laukos. Pārsvarā ravējām bietes. Par darbu skolēni saņēma algu, strādāja no sirds. Pēc darba visi draudzīgi atpūtās - brauca peldēties uz ezeru, rīkoja stafetes, viktorīnas. Negribu lielīties, bet trīs gadus mēs bijām pirmajā vietā starp ražošanas brigādēm Rēzeknes rajonā, daudzi mūsu skolas skolēni saņēma apbalvojumus un piemiņas suvenīrus par padarīto darbu. Un neviens no skolēniem un vecākiem neraudāja, ka bērniem lika strādāt. Neviens viņiem nelika! Viņi paši gāja un strādāja. Nebija viegli - karstums, smags darbs. Bet tā bija cita paaudze.

Pa vidu tam 1985. gadā iestājos neklātienes studijās Daugavpils pedagoģiskā institūta mūzikas fakultātē.

Liepu pamatskolā nostrādāju līdz 1988.gadam. Aizgāju dekrēta atvaļinājumā, septembrī piedzima meita Tatjana. Tad mani uzaicināja strādāt Rēzeknes 2.vidusskolā, un es piekritu. No 1989. gada sāku strādāt par mūzikas skolotāju. Pārsvarā strādāju otrajā maiņā (6 stundas). Tatjana vēl bija ļoti maziņa, tāpēc palīdzēja Zeņa, vecmāmiņa un vīrs (sēdēja ar meitenīti, kamēr es biju darbā). No tā paša gada septembra es jau strādāju pilnu slodzi. Taņu atdevām bērnudārza silītē. Dienās strādāju, vakarus pavadīju ar bērniem, bet naktīs mācījos.

1990.gada februārī tika organizēts krievu biedrības koris. Šajā pašā gadā es mācījos pēdējā kursā pedagoģiskajā institūtā, un valsts eksāmens-diplomdarbs bija kora koncerts. Atbrauca 3 cilvēku komisija no pedagoģiskā institūta, komisiju vadīja fakultātes dekāns. Eksāmenu noliku uz teicami! Paldies koristiem, kuri nepievīla! Pēc tam, 1991.gadā iestājos maģistratūrā. Grūti bija iestāties, bet vēl grūtāk - pabeigt. Nekā nevarēju izvēlēties diplomdarba tēmu. . Beidzot manu tēmu apstiprināja, un 2004. gadā es saņēmu pedagoģijas maģistra diplomu.

Un tā jau 31 gadu strādāju Rēzeknes 2.vidusskolā kā mūzikas skolotāja, 30 gadus strādāju ar kori "BEREGINI", 14 gadus vadu Ozolaines Tautas nama vokālo ansambli "Nadežda", 12 gadus strādāju par mūzikas skolotāju Audriņu bērnudārzā un pamatskolā. Darba pietiek.

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Tas viss bija par darbu. Bet tagad - par ģimeni. Kā jūs jau sapratāt, man ir normāla, liela un draudzīga ģimene. Vīrs Anatolijs, trīs bērni - Jevģēnijs (un viņa sieva Jekaterina), Aleksandrs (un viņa sieva Anna), Un Tatjana (un viņas vīrs Evģēnijs). Seši mazbērni - Valērijs, Andrejs, Darins, Ksenija, Arsēnijs un Artūrs - kopā esam 14 cilvēki. Jevģēnijs ar ģimeni jau vairāk kā 15 gadus dzīvo Īrijā. Aleksands un Tatjana ar ģimenēm dzīvo Rēzeknē. Paldies Dievam, visiem ir darbs!

Noformulējiet savu attieksmi pret dzīvi 5 vārdos!

Miers, mīlestība, ģimene, darbs, draudzība.

Aprakstiet savu lielāko panākumu un lielāko izgāšanos!

Sasniegumu dzīvē ir daudz. Uz to eju visu savu dzīvi - uzstādīt mērķi un iet uz to! Pirmais sasniegums ir mani trīs bērni. Savā ģimenē es biju vienīgais bērns. Man ļoti gribējās brālīti vai māsiņu. Tomēr neteiktu, ka es biju egoiste. Mēs nedzīvojām pārticībā - redzēju, cik mammai bija grūti, jo tēvs daudz dzēra, un tāpēc es nepieprasīju daudz. Mana mamma bija ļoti labsirdīga, pacietīga sieviete, šīs īpašības esmu no viņas mantojusi. Nākamais sasniegums - izglītības iegūšana. Nospraudu mērķi un uz to gāju, augstākā pedagoģiskā izglītība, maģistrs. Treškārt, vīrs neticēja, ka es varētu vadīt automašīnu. Tomēr arī tur es noliku mērķi un 45 gadu vecumā saņēmu autovadītāja tiesības.Par izgāšanos gan vajag padomāt...

Kādas ir jūsu mīļākās grāmatas, filmas, ēdieni? Kā jūs atpūšaties no darba?

Man patīk lasīt. Tiesa, ne vienmēr tas izdodas. Varu vairākas reizes pārlasīt Viļa Lāča grāmatas, Tadeuša Dolenga - Mostoviča "Znahar", Margaretas Mičelas "Vējiem līdzi", Vlademira Merge "Anastasiju" u.c. Patīk arī kino, īpaši melodrāmas. Mīļākais ēdiens - tas, kas uz galda!

Kādi ir Jūsu plāni uz 2021. gadu?

Pats galvenais - pasargāt sevi no koronavīrusa. Saglabāt veselību gan sev, gan savai ģimenei!

Par ko jūs sapņojat?

Mans sapnis ir nodzīvot ilgu, možu, aktīvu, veiksmīgu un laimīgu dzīvi viegli un iedvesmojoši.

Kā jums radās ideja par ansambļa "Nadežda" dibināšanu?

Tā nebija mana ideja. Toreizējā Ozolaines Tautas nama vadītāja Nadežda Kovoļevska mani uzaicināja nodibināt ansambli un būt par vadītāju. Tā mēs uzaicinājām sievietes dziedāt, un pirmajā gadā ansambļa sastāvs ļoti mainījās. Pirmais mēģinājums bija 2006 gada 3.novembrī, un jau 17. novembrī mēs kāpām uz skatuves koncertā. Pirmā dziesma bija "Es nevaru citādāk", es spēlēju klavierpavadījumu. Tālāk - mēģinājums pēc mēģinājuma un uzstāšanās Ozolaines Tautas nama pasākumos. Pēc četriem gadiem mēs "izgājām tautās", piedaloties novada vokālo ansambļu skatē. Kā par brīnumu, mūs izvirzīja uz otro kārtu Daugavpilī, kur mēs ieguvām 2. vietu. Mums tas bija ļoti negaidīti. Sobrīd ansamblis ir nokomplektējies. Dziedam pārsvarā divbalsīgi, bet ir arī trīsbalsīgas dziesmas. Nākamgad svinēsim 15 gadu jubileju!

Ar Nadeždu Osipovu sarunājās Marija Golubcova. Interviju apkopoja Lāsma Inkina, Ozolaines tautas nama vadītāja

Ozolaines PII „Jāņtārpiņš" aktualitātes!

Daudz kas liecina, ka Ziemassvētkus pieaugušie šogad sagaidīs citādi, nekā ierasts. Taču bērniem neviens nedrīkst nozagt Ziemassvētku sajūtas, gaidīšanas prieku un brīnumu. Ja nu Ziemassvētku vecītis nevarēs ierasties pats, tad Ziemassvētku laikā rūķi dodas pie bērniem, lai kopīgi priecātos par šo laiku, kad visi niķi un stiķi pazūd, dusmas paslēpjas un sirdī visiem ielīst labestība, smaids un vēlme būt kopā. Mūsu bērnudārzā rūķi jau paciemojās, izrotāja pagalmu ar gaismiņu virtenēm, ierīkoja bērniem pašiem savu rūķu darbnīcu un pat atnesa darāmo labo darbu sarakstu. Bērni nu ir kārušies klāt grupu rotāšanai, lukturīšu pagatavošanai. Pavisam drīz sāksies piparkūku cepšanas laiks un joprojām visi ceram sagaidīt Ziemassvētku brīnumus.

Foto no Ozolaines PII „Jāņtārpiņš" arhīva

Ozolaines pirmsskolas izglītības iestādes „JĀŅTĀRPIŅŠ" bērniem siemasprieki ir jau sākušies. „Līgo kalna" galiņā, Bekšu ciemā, sniegavīru uzcēlām. Gribam ciemata bērnus paaicināt paturpināt mūsu iesāktos darbiņus. Būtu sniega vīru parāde.

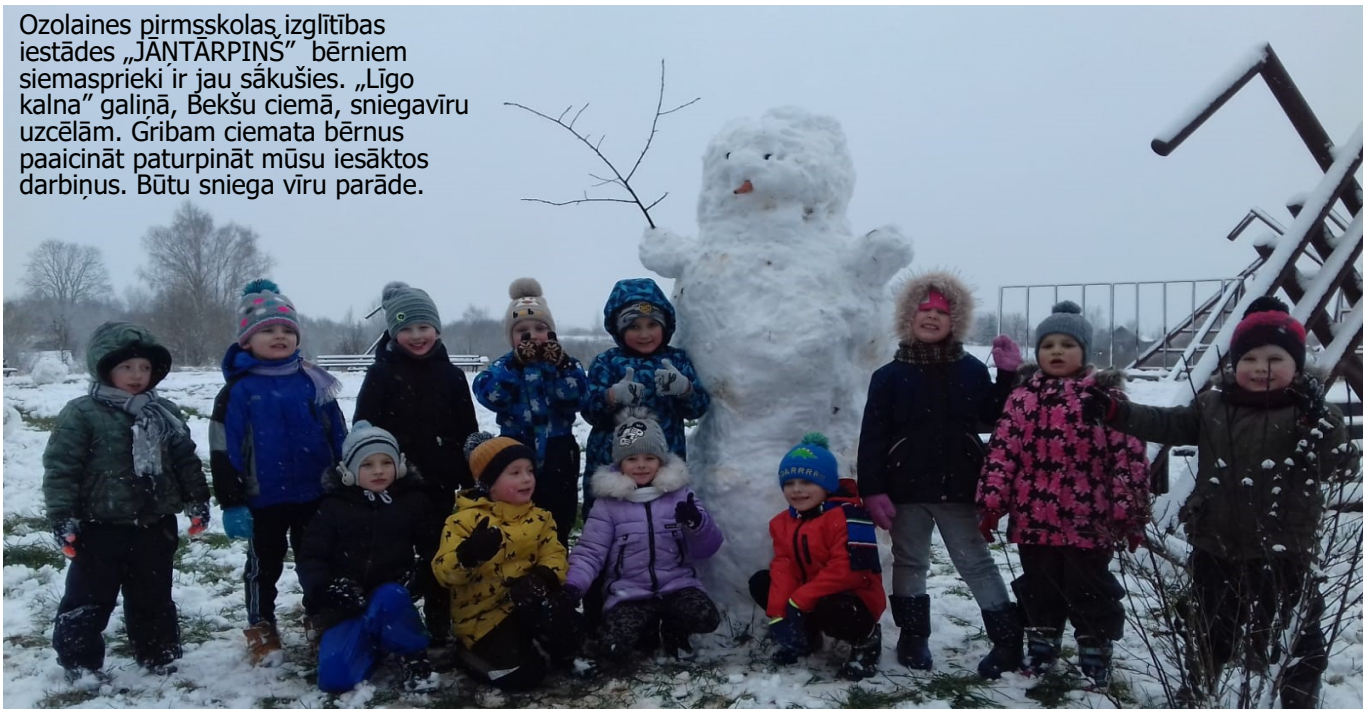

Andronova, Balbiši, Bekši, Benislavova, Berjozovka, Bumbiški, Cegelņa, Deimaņi, Dzeņi, Gaiduļi, Groverišķi, Jeroščenki, Kampiški, Kaulinka, Kivki, Križevņiki, Laizāni, Losi, Maremonts, Pauliņi, Pleikšņi, Ritiņi, Rubuļi, Runči, Skujas, Škvarki, Tēviņi, Uljanova, Usviši

Bumbišku sādžas krucifikss

Latgales ciemu un ceļmalu krucifiksi ir neatņemami kristīgās ticības simboli un liecinieki. Šie sakrālās mākslas objekti visbiežak atrodas ceļmalās vai krustcelēs.

Arī Ozolaines pagasta Bumbišku sādžā ir svētvieta, kuru ciena un tur īpašā godā ikviens šīs sādžas iedzīvotājs. Tas ir krucifikss, kurš atrodas loti pareizi izvēlētā vietā- krustcelēs. Ikviens, kurš no rīta steidzas uz darbu, ar savu automašīnu vai iet kājām uz autobusu pieturu, garāmbraucot vai garāmejot paklanās krustam un lūdz svētību jaunajai darba dienai. Daudz interesantu faktu par šo brīnišķīgo vietu pastāstīja sādžas iedzīvotājas Jūlija Kolesnikova un Natālija Ugaine.

Kad Jūlija Kolesnikova pārcēlās uz Bumbiškiem, viņu ieinteresēja tas fakts, ka daudzi šīs sādžas iedzīvotāji ik vakaru maijā, kā arī citās baznīcas svētku reizēs, pirms ikvakara darbu darīšanas, pulcējas pie krusta. Jūlija priecājas, ka no viņas mājas otrā stāva jumta labi redzams krusts. Tas dod miera un drošības sajūtu. Tā kā viņa ir liela puķu mīļotāja, tad viņas audzētie ziedi rotā krusta pakāji no agra pavasara līdz vēlam rudenim. Arī citas sādžas sievas cenšas iestādīt pie krusta kādu stādu, lai tas ziedētu visu vasaru. Pavasaros te bagātīgi zied ceriņi, tulpes, narcises, virs krusta šalko nu jau pamatīgi izstiepušies bērzi - pašu sādžas puišu rokām stādītie. Runājot par svētību, Jūlija pārliecināta, ka krusts sargā savus iedzīvotājus. Neviens no sādžas nav aizbraucis svešumā, gluži otrādi, daudzi atgriežas un ierīko savas saimniecības, visi dzīvo draudzīgi un saticīgi.

Ne mazāk svarīgi ir tas, ka Jūlija Kolesnikova savas zināšanas un krusta dziedājumu pieredzi ir nolēmusi nodot savām meitām un mazbērniem. „Tā ir garīgā bagātība, garīgā maize", tā uzskata Jūlija.

Daudz interesantu faktu par krusta tapšanu pastāstīja sādžas iedzīvotāja Natālija Ugaine. To, ar kādu aizrautību un pārliecību šī jauna sieviete stāstīja par savas sādžas krustu, liek ticēt, ka šajā sādžā tradīcija lūgties pie krusta maija vakaros nezudīs. Natālija ir iemācījusi galvenās lūgšanas arī saviem diviem dēliem, kuri prata noskaitīt „Esi sveicināta, Marija..." jau 4 gadu vecumā. Viņa ir pārliecināta, ka tas ir svēts mantojums, kurš jāsaglabā.

Agrāk Bumbišku sādžā krusts, pie kura gāja lūgties sādžas iedzīvotāji, atradās kādas ģimenes privātmājas teritorijā. Tas visiem lika justies neērti, jo traucēja saimniekus. Tāpēc 1992.gada vasarā vietējie vīri uztaisīja krustu jau iepriekš minētajā krustojumā. Krusta vajadzībām vietējais iedzīvotājs Jānis Gadzāns iedalīja savas zemes gabaliņu. Lai pieder visiem! Tekla Stirāne uzdāvināja mūciņu, kuru piestiprināja pie krusta. Apkārt krustam tika apjozts žodziņš, ierīkotas puķudobes, apstādījumi un uzstādīti soliņi. Krusts tika iesvētīts un ar priestera Blaževiča svētību atjaunojās lūgšanas. Pirmajos gados pie krusta vakaros sapulcējās kādi 22 cilvēki- sievas, vīri, arī bērni. Nāca ne tikai vietējie, bet arī ļaudis no Ozolmuižas pagasta un Ritiņu sādžas. Nāca dažādu ticību cilvēki, motivējot, - Dievs taču viens. Viņi atjaunoja sen seno tradīciju – značku vilkšanu. Jāatzīmē, ka šī tradīcija mūsdienās jau ir piemirsta.

Gāja laiks, krusts no lietus, vēja un sniega sāka bojāties. Ļaudis to pašu spēkiem atjaunoja atkal.

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Atjaunoto krustu iesvētīja priesteris Imants Petrovskis.

Ziemassvētkus gaidot, krustam tiek uzlikts skujiņu vainags. Natālija stāstīja, ka katrs sādžas iedzīvotājs cenšas kaut kādā veidā palīdzēt uzturēt krustu- ziedojot naudas līdzekļus, stādus, krāsu un citas krusta uzturēšanas vajadzībām nepieciešamās lietas.

2022.gada krucifiksam paliks 30 gadi. Natālija Ugaine kaldina plānus, kā šo lielo notikumu padarīt īpaši svinīgu un svētīgu.

Folkloras kopa „Zeiļa" jau ir ielūgta uz šo lielo notikumu! Lai Natālijai un visai Bumbišku ticīgajai tautai izdodas! Lai miers, Dieva svētība, saticība, veselība katrā ģimenē, katrā sētā. Lai Dievmāte sargā un glabā jūs!

Ināra Blinova
folkloras kopas „Zeiļa" vadītāja

Majaka kalns— Augstākā vieta Ozolaines pagastā!

Ozolaines pagasts atrodas Rēzeknes novada Latgales augstienes vidusdaļā, galvenokārt tās augstākajā daļā - Rāznavas paugurainē.

Zemajā un purvainajā pagasta dienvidrietumu malā iesniedzas Maltas pazeminājums.

Augstākā vieta Ozolaines pagastā ir Majaka kalns, kurš ir 204,9 metrus augsts virs jūras līmeņa un tas atrodas Križevnieku sādžā!

Ņemot vērā to, ka Majaka kalns atrodas uz privātīpašuma teritorijas, apskate iedzīvotājiem netiek nodrošināta.

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

29. novembrī Adventes vainagā iemirdzējās pirmā svecīte!

Ziemsvētki nu ir ceļā pie mums, lai pasauli sasildītu.

Vārds "advente" tulkojumā no latīņu valodas nozīmē "atnākšana".

Neviens simbols Adventes laiku neattēlo labāk par Adventes vainagu. Sveces gaisma, kas apspīd katru jaunu nedēļu, Adventei turpinoties, vēsta par sagatavošanās laiku un Ziemassvētku tuvošanos.

Kristīgajiem četras nedēļas ilgā advente ir gaidīšanas un tīkšanās laiks. Taču advente ir arī jauna baznīcas liturģiskā gada sākums. Katrai adventes svētdienai ir sava pamattēma, kas ved tuvāk Ziemassvētku nakts noslēpumam. Šī klusā laika simboli ir adventes vainags un četras svecītes, kas tiek iedegtas katru svētdienu, arvien tuvāk nākot Ziemassvētkiem.

Četrām svecēm adventes vainagā ir sava nozīme: pirmā tiek saukta par pravieša sveci (cerība, kas ir Kristus), otrā ir Betlēmes svece(ticība), trešā - ganiņu svece (prieks) un ceturtā - eņģeļu svece (mīlestība).

Atšķirībā no astronomiskā gada, Baznīcas liturģiskais gads sākas ar adventes laiku ceturtajā svētdienā pirms Ziemsvētkiem un noslēdzas ar Mūžības svētdienu. Adventes laiks ir četru nedēļu ilgs Kristus gaidīšanas laiks pirms Kristus dzimšanas svētkiem - Ziemsvētkiem.

Lai mums visiem balts, mierīgs, svētīgs, piepildīts ar labiem darbiem Ziemassvētku gaidīšanas laiks!

Ināra Blinova
Folkloras kopas "Zeiļa" vadītāja

Par saldām Zeimassvētku paciņām bērniem!

Foto no Ozolaines pagasta pārvaldes arhīva

Ir decembris, klāt Adventes laiks, un jau pēc trīs nedēļām svinēsim Ziemassvētkus, bet vēlāk pavadīsim veco gadu un sagaidīsim jauno 2021.gadu!

Daba mūs priecē un dāvina svētku sajūtu, visam pāri apklājot baltu sniega segu. Tradicionāli šo mēnesi aizvadījām, kopā svinot gan Ziemassvētku atnākšanu bērnu "eglītes" pasākumos, rīkojām Jaungada pasākumus pieaugušajiem. Taču šis gads mums māca pacietību - joprojām svētkus drīkst svinēt tikai savas ģimenes lokā mājās vai pastaigājoties ārā. Šī iemesla dēļ Ozolaines Tautas namā diemžēl ir atcelti visi pasākumi, kas bija ieplānoti 2020.gada nogalē!

Iedzīvotājus aicinām doties pastaigā uz laukumu pie Tautas nama, kuru drīzumā, no 10.decembra, rotās Ziemassvētku egle!

Saldumu paciņas no pagasta pārvaldes šogad saņems visi bērni, no 0 gadu vecuma līdz 9.klasei, kas deklarēti Ozolaines pagastā, kā arī tie bērni, kas nav deklarēti Ozolaines pagastā, bet mācās mūsu pagasta izglītības iestādēs (Liepu pamatskolā un Ozolaines PII „Jāņtārpiņš"). Saldumu paciņas tiks izvadātas bērniem uz mājām laika posmā no 14.decembra līdz 18.decembrim.

Papildus informācija pa saldo paku saņemšanu pie Lāsmas Inkinas, Ozolaines Tautas nama vadītājas mob.:25127340, e-pasts: lasma.inkina@ozolaine.lv

OZOLAINE.LV

BEZMAKSAS INFORMATĪVAIS IZDEVUMS
Atbildīgā par izdevumu—Ozolaines pagasta pārvalde

Izdevums iznāk vienu reizi mēnesī. Tirāža: 300 eksemplāri. Elektroniski izdevumu var izlasīt Rēzeknes novada pašvaldības un Ozolaines pagasta pārvaldes mājas lapās.

draugiem.lv/ozolaine
facebook.com/ozolainespagasts
twitter.com/ozolaine
instagram.com/ozolaine.lv
youtube.com/Rēzeknes novada Ozolaines pagasta pārvalde

IZDEVĒJS:
RĒZEKNES NOVADA PAŠVALDĪBAS IESTĀDE "MALTAS PAGASTU APVIENĪBA"
Reģ.Nr.: 40900027426
STRUKTŪRVIENĪBA „OZOLAINES PAGASTA PĀRVALDE"
Adrese: „Lazdas", Balbiši, Ozolaines pag., Rēzeknes nov., LV-4633
E-pasts: info@ozolaine.lv
Tālr.: +371 64640171
Web: www.ozolaine.lv

REKVIZĪTI:
Banka: A/S Swedbank
Swift kods: HABALV22
Konta Nr.: LV68HABA0551046064481